

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1394/2023
06.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радише Трифуновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 87 К. бр. 9/21 од 01.08.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 105/23 (2021) од 31.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радише Трифуновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 87 К. бр. 9/21 од 01.08.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 105/23 (2021) од 31.10.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави 87 К. бр. 9/21 од 01.08.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, а да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 105/23 (2021) од 31.10.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радише

Трифуновића и пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 87 К. бр. 9/21 од 01.08.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, због повреде закона из члана 15. став 3, 83, 16. став 2., 438. став 2 тачка 1), 127. став 2., 128. став 1., 84. став 1. и 289. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац означава записник о саслушању окривљеног АА који је сачињен 21.02.2020. године, сачињен пет дана пре сачињеног записника о извршеном увиђају саобраћајне незгоде који носи датум 26.02.2020. године, при чему је у записнику о саслушању наведено да је саслушаван осумњичени, иако у записнику о извршеном увиђају који носи каснији датум стоји да је саслушан возач, при чему у предмету ни не постоји документ који потврђује да је јавни тужилац обавештен о саслушању ни начин на који је то учињено.

Овакви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Наиме, из списка предмета произилази да се побијане пресуде не заснивају на записнику о саслушању АА у полицији од 21.02.2020. године, већ нижестепени судови као доказ изводе исказ окривљеног дат пред Основним јавним тужиоцем у Петровцу 01.07.2020. године, као и исказ дат на главном претресу, те како у овом случају није коришћен записник који је сачињен у полицији, односно суд га није изводио као доказ ни ценио, то су супротни наводи у захтеву изнети оцењени као неосновани.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 15. став 3. ЗКП, јер

првостепени суд није извео неколико доказа које је предложио бранилац, а који су важни за правилно утврђење чињеничног стања, као и повреда закона из члана 16. став 2. ЗКП, сходно којој је суд дужан да непристрасно оцењује изведене доказе и на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеног.

Такође, бранилац указује да је побијаном пресудом учињена и повреда одредбе члана 128. став 1. ЗКП јер медицински судски вештак није могао тачно да утврди које повреде је задобила оштећена приликом саобраћајне незгоде, а које повреде је већ лечила иако је вештак био у обавези да тачно опише повреде и по потреби сачини фото-документацију, а тек потом да мишљење о врсти и тежини сваке поједине повреде и њиховом укупном дејству.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи и да је побијаним пресудама непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање јер у списима предмета нема кроки скице на основу које се израђује ситуациони план и на основу које је судски вештак саобраћајне струке суду доставио налаз и мишљење, а за коју је сведок саобраћајни полицајац ББ изјавио да га је приложио уз записник о извршеном увиђају, а којим наводима суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из чланова 15., 16., 127., 128. и 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио недозвољеним.

У преосталом делу поднетог захтева захтева за заштиту законитости бранилац је као незаконит доказ означио и записник о извршеном увиђају, међутим, како приликом образлагања истакнуте повреде не наводи у чему се састоји незаконитост ове доказне радње, то је Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој тачно повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Сходно напред изнетом Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. и 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић